

Hagyaték

2011 október 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Igaza volt annak az asszonynak, aki azt mondta egy tévériportban: soha nem tudhatja senki, mikor kerül ide! És körbemutatott. Pontosabban maga köré, ahol egy elny?tt, koszos paplan, néhány szakadt kabát, lyukas szatyor, valamint egy PET palack hevert, benne a maradék kannás borral.

Bár úgy beszélünk a hajléktalanokról, mintha egy szigorúan behatárolható, azonos jegyekkel és paraméterekkel leírható társadalmi réteget alkotnának. Egy megvert, sokat szenved?, elnyomott sereget, amely a magyaroknak, közelebbr?l a tahó és érzéketlen magyar középosztálynak köszönheti tragédiáját.

A valóságban persze egészen más a helyzet. Ugyanis ezernyi úton és sorsbuktatón keresztül jutnak el emberek oda, hogy az utcán éljék az életüket. Ha igaz, egy volt bíró számít ma a budapesti hajléktalanok legexponáltabb figurájának, de van köztük rend?r, tanár, mérnök, képzett szakmunkás, és persze közönséges munkakerül? is. Cigányt nemigen látni, mert ?k figyelnek és vigyáznak egymásra saját közösségeiken belül. Nagy iskola lenne ez nekünk magyaroknak, ha egyáltalán írni és beszélni lehetne róla. Egyébként ki ezért, ki azért lett és lesz hajléktalan. Ital, családi konfliktusok, válások utáni kifosztottság, munkahelyi konfliktusok, megcsömörlöttség, egyszer? önfeladás.

És persze a határtalan, néha már misztikus és megmagyarázhatatlan szabadságvágy, ami bizony lehet olyan er?s, hogy elnyomja a kényelem és a komfort iránti természetes ösztönöket is. Magától értet?dik, hogy a városnak azokon a pontjain, ahol sok lesz egyszerre a hajléktalan, kezd megváltozni az élet. Fölborulnak a megszokott normák, semmivé válnak egyes viselkedési szabályok, s a hely létez? kultúrrétege alatt kialakul egy másik, sokszor napról napra er?söd? kulturális dimenzió is. Ez történt a Józsefvárosban, ahol Kocsis Máté polgármester igyekszik rendet tenni a hajléktalanfronton. Tilos a kukázás, tilos a kéregetés, tilos a köztereken az alvás és az „életvitelszer? ott-tartózkodás”. Rossz fogalmak, ügyetlen szavak. De nyilvánvaló, hogy Józsefváros adófizet?it már zavarta a hajléktalanok alkalmatlankodása, a szétdöntött kukákkal, az eldobált palackokkal, a lyukas, utcán hever? pokrócokkal és felismerhetetlen göncökkel együtt. Kocsis Máté, Józsefváros polgármestere persze elkésett. Magam láttam Londonban az 1980-as évek végén reggel a belvárosban egy hajléktalant, aki egy szétbontott tévédobozt takart magára, s békésen szendergett alatta egy kirakat beugrójában. Egy bobby odalépett, udvariasan megkopogtatta a kartondobozt, és szólt a hajléktalan férfinek, hogy reggel van mister, tessék felkelni, s továbbmenni.

Továbbmenni… Hát ez az, a hajléktalanproblémára ma már nincs megoldás. Csak tovább lehet tolni. Konkrétan és átvitt értelemben is. Kocsis Máté rendet akar, amit nyilvánvalóan üdvözölnek az adófizet? józsefvárosi polgárok, és egyáltalán nem érdekli ?ket, mit hord össze err?l az egészr?l a liberális média. Sokba kerülnek az intézkedések, leterheli a rendprogram a rend?röket, a közterület-felügyel?ket, s persze polgármesteri hivatalt is.

Általában ezek a lemezek forognak a baloldali tévés beszélgetésekben az akcióval kapcsolatosan, amire a polgár mindjárt mondja is, hogy jó, akkor éljen a hajléktalanok között a Kálmán Olga, meg az MSZP-s Horváth Csaba! Tisztelni kell Kocsis Máté szándékait, aki legszívesebben jól kiépített és felszerelt hajléktalanszállók gondoskodására bízná az elesett embereket. Persze legtöbbjük nem akar szállóra menni. A kötöttségek, a szabályok, a tízórás kapuzárás, s természetesen az ottani alkoholtilalom miatt. És szeretnék megtalálnia cip?jüket is, ha reggel lelépnek az ágyról, de azt bizony sokszor már elvitte valaki…

Így fest Demszky Gábor és általában is az SZDSZ és az MSZP húsz esztend? alatt felhalmozott hagyatéka. Hajléktalanok, felhergelt b?nöz?k, hitelcsapdák, karvalykodó bankok. És egy hamis és álságos szeretetfilozófia, ami sohasem volt igaz, és ami mindent és mindenkit szeret, akit és amit fel lehet használni a magyarok és a magyarok országa ellen. A liberális baloldal épp úgy dolgozza meg és manipulálja most a hajléktalanokat, mint a romákat. Minden segédcsapat megfelel. És ha itt már lehetetlenné válik az élet, Demszky valamelyik adriai villájába költözik. Ennyit a hajléktalanságról.
Sinkovics Ferenc, magyarhirlap.hu

Ajánló